

ще чуем съвременния коментар: „Тук Херодот прави СКОК от края на IV династия (ок. 2480 г. пр.н.е.) до началото на етиопското владичество в Египет (ок. 715 г. пр.н.е)“ [163], с. 514, коментар 150.

А СКОКЪТ е от 1800 години. ХИЛЯДА И ОСЕМСТОТИН ГОДИНИ!

Като цяло излиза, че „Херодотовата хронология на царете не отговаря на царската хронология във фрагментите от царските списъци на Манетон“ [163], с. 512, коментар 108. Хронологията на Херодот е ДОСТА ПО-КЪСА от Скалигеровата. При Херодот времевите интервали между някои фараони понякога са по-къси от тези при Манетон с хиляда години (!).

Пък и „Историята“ на Херодот е изпъстрена с „дребни грешки“ от 30–40 години, които изникват, щом се опитаме да я вместим в Скалигеровата хронология. Ето някои от многобройните примери. Според съвременния коментатор: „Херодот бърка цар Сесострис с цар Псаметих I“ [163], с. 512. По-нататък: „Питак не би могъл да се срещне с Крез през 560 г. пр.н.е. (впрочем датите при Херодот не са отбелязани с такива термини – А. Ф.), понеже е умрял през 570 г. пр.н.е.“ [163], с. 502. По друг повод: „Грешката на Херодот е в това... че Солон не би могъл да се срещне с Крез“ [163], с. 502.

Но как така? Херодот е посветил цяла страница на контактите между Крез и Солон [163], 1:29–31, с. 19. А Скалигеровата хронология ни уверява, че не е имало такива срещи.

Коментаторите обвиняват Херодот в това, че неправилно е датирал слънчевите затъмнения [163], с. 504, 534. И т.н., и т.н.

Ще отбележим, че далеч невинаги е очевиден изборът на една хронологична версия сред няколко противоречиви версии. Това се е отразило например в борбата между така наречените КЪСА И ДЪЛГА хронология на Египет, разгърнала се през XIX в. Днес условно е приета късата хронология, но и тя съдържа дълбоки противоречия, нерешени до ден днешен.

Големият немски египтолог Г. Бругш пише: „Когато любознателният читател си задава въпроса: можем ли да смятаме, че някои епохи и моменти от историята на фараоните са доказани окончателно в хронологичен смисъл, и търси обяснение в таблиците, направени от различни учени, той спира стъписан заради различните мнения в изчисленията на фараонските години. Например, ето как немските учени определят времето, когато Мена, първият фараон, се е качил на престола:

Боек смята, че събитието се е случило около 5702 г. пр. н.е.

Унгер – около 5613 г. пр. н.е.

Бругш – около 4455 г. пр. н.е.

Лаут – около 4157 г. пр. н.е.